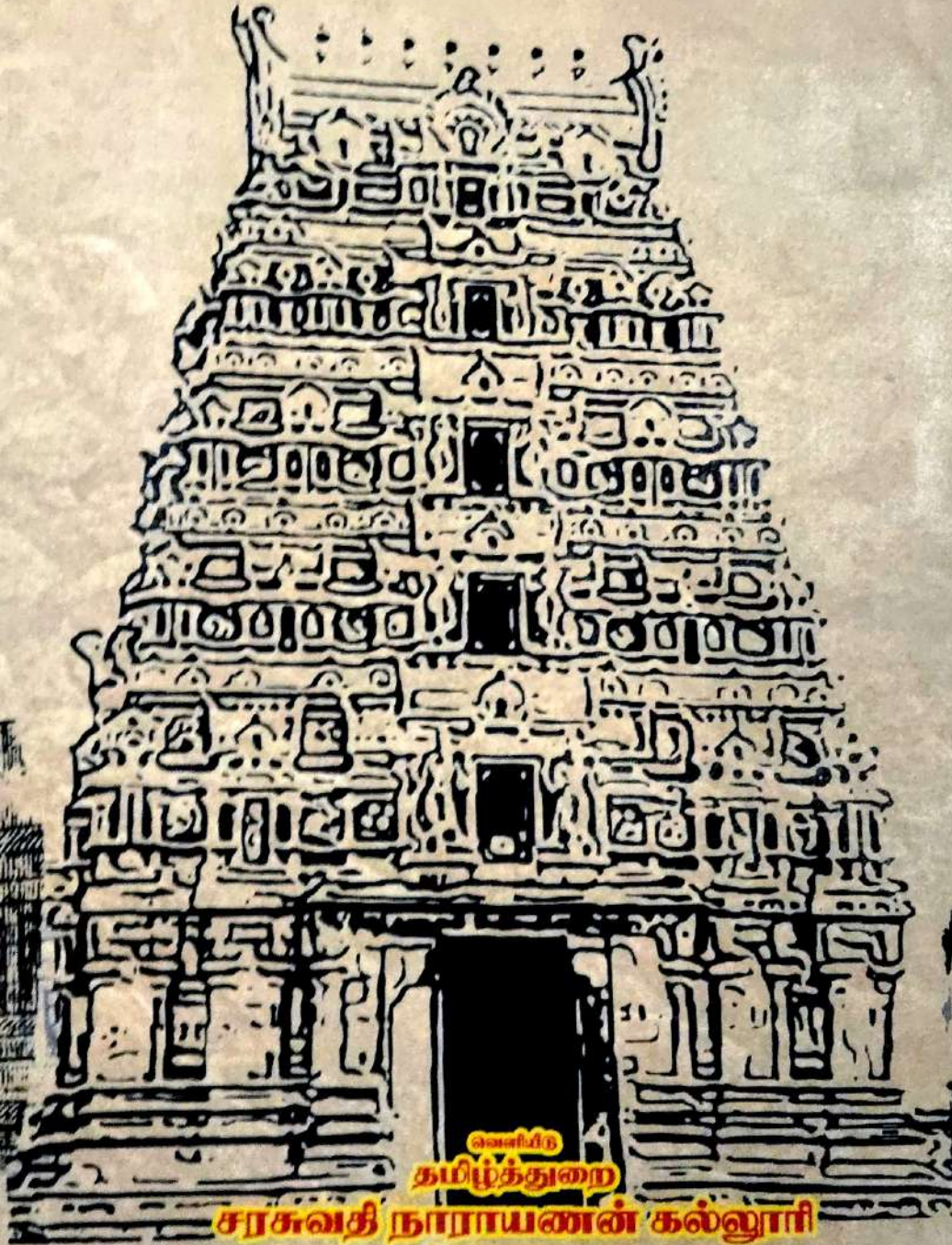




ISBN
978-81-987992-1-0

தமிழ் இலக்கியத்தில் மெய்யியலும் தத்துவமும்

ஆய்வுச் சுருக்கத் தொகுப்பு
தொகுப்பாசிரியர்
முனைவர் ர. கணேஷ்பிரபு



வெளியீடு
தமிழ்த்துறை
சரசுவதி நாராயணன் கல்லூரி

மதுரை- 22

நூல்	:	தமிழ் இலக்கியத்தில் மெய்யியலும் தத்துவமும்
தொகுப்பாசிரியர்	:	முனைவர் ர.கணேஷ்பிரபு
பதிப்புரிமை	:	தமிழ்த்துறை, சரசுவதி நாராயணன் கல்லூரி, பெருங்குடி, மதுரை- 22
ISBN	:	978-81-987992-1-0
முதற்பதிப்பு	:	2026
அளவு	:	1x8 டெம்மி
எழுத்தின் அளவு	:	12 புள்ளிகள்
பக்கங்கள்	:	96
வெளியீடு	:	தமிழ்த்துறை, சரசுவதி நாராயணன் கல்லூரி, பெருங்குடி, மதுரை- 22
விலை	:	

வ.எண்	தலைப்பு	பக்க எண்
51	'படிமையோன்' எனப்பட்ட தொல்காப்பியர் (The Tolkappiyar who was called 'Padimaiyon') - N. Dakshinamoorthy M.A (Tamil),	54
52	சிலப்பதிகாரத்தில் சைவ சித்தாந்தம் ஒரு வரலாற்று பார்வை - முனைவர் அ. பாண்டி மீனாள்	55
53	திருவானைக்காப் புராணம் – பெரியபுராணம் கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் வரலாறு - ஒப்பீட்டுப் பார்வை - செ. யுவஜீ	56
54	வேதாரணிய புராணத்தில் சைவசித்தாந்த தத்துவங்கள் - வே.பூரணி & முனைவர் ஆ.விண்ணரசி	57
55	மணிமேகலையில் ஊழ்வினை -செ.மஞ்ச & முனைவர் சு.சாந்தி	58
56	நூறாசிரியம் கூறும் மெய்யியல் - பா. கௌசல்யா & முனைவர் ந. இரஞ்சன்	59
57	புறநானூறு 45ஆவது பாடல் உணர்த்தும் மெய்யியல் கருத்து - பெ. ராகுல்காந்தி & முனைவர் ந. இரஞ்சன்	60
58	பக்தி இலக்கியங்களில் அறக்கோட்பாடுகள் - முனைவர் பொ.சுரேஷ்	61
59	ஐங்குறுநூறு குறிஞ்சித்திணை காட்டும் வாழ்வியல் - சா.யோக பிரியா	62
60	திருக்குறள் காட்டும் வாழ்வியல் விழுமியங்கள் - பேராசிரியர் வ. வித்யா	63
61	இருபா இருபஃது உணர்த்தும் இறை இயல்புக் கோட்பாடுகள் - சுபலா.க	64
62	சங்க இலக்கிய மெய்யியல் - ச.சண்முக ஜோதி	65
63	தொல்காப்பியத்தில் உயிரியல் கோட்பாடு - பா.ராஜேஸ்வரி	66
64	இரட்டைக் காப்பியங்களில் ஊழ்வினை - முனைவர்.இரா.ஜீவா	67
65	தமிழ் பக்தி இலக்கியங்கள், சூஃபி இலக்கியங்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் – ஒரு ஆய்வு - முனைவர் தா உமர் சாதிக்	68
66	அகநானூற்று மருதத்திணைப் பாடல்களில் கூற்றுக்கள் - முனைவர் இ.செல்வி	69

செ.மஞ்சு

பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

முனைவர் சு.சாந்தி

உதவிப் பேராசிரியர் & நெறியாளர்,

தமிழ்த்துறை,

வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

பல்லாவரம், சென்னை -600 117.

smanjumagesh88@gmail.com.

9626398609.

மணிமேகலையில் ஊழ்வினை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்.

பெளத்த அறவியலின்படி, வினை என்பது ஒருவனின் செயல்களால் (மனம், மொழி, மெய்) உருவாகும் ஆற்றல். மணிமேகலை காப்பியம் "வினையின் விளைவு தப்பாது" என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இதனைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் "வினைப்பயன் வந்தே தீரும்" என்ற உண்மையைச் சம்பவங்களின் வாயிலாக நிறுவுகிறார்.

வினைக்கோட்பாடு (Law of Karma)

பெளத்த மதம் 'வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்' என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. மணிமேகலையில் ஊழ்வினை என்பது வெறும் விதி அல்ல; அது ஒருவன் செய்த செயல்களின் விளைவு.

நல்வினை: இன்பத்தையும் வீட்டின்பத்தையும் தரும்.

தீவினை: துன்பத்தையும் பிறவிச் சுழற்சியையும் தரும்.

மணிமேகலை ஒரு பெளத்த காப்பியம் என்பதால், 'வினைப்பயன்' என்பது ஒரு தொடர் நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது. "முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்" என்ற பொதுவான அறத்தைத் தாண்டி, வினை என்பது எவ்வாறு

ஒருவனது மறுபிறவியைத் தீர்மானிக்கிறது என்பதை இக்காப்பியம் விளக்குகிறது.

முற்பிறப்புத் தொடர்பு (Reincarnation)

மணிமேகலை காப்பியத்தில் கதை மாந்தர்களின் தற்போதைய செயல்களை விட, அவர்களின் **முற்பிறப்புச் செயல்களே (பூர்வ புண்ணியம்)** இந்த வாழ்வின் நிகழ்வுகளைத் தீர்மானிக்கின்றன.

மணிமேகலை, உதயகுமரன், சுதமதி போன்ற முதன்மைப் பாத்திரங்கள் முற்பிறப்பில் யார் என்பது மணிமேகலா தெய்வம் மூலமாக விளக்கப்படுகிறது.

உதாரணமாக, முற்பிறப்பில் இலக்குமி (மணிமேகலை) - இராகுலன் (உதயகுமரன்) தம்பதியராக இருந்ததால்தான், இப்பிறப்பில் உதயகுமரன் மணிமேகலை மீது ஈர்ப்பு கொள்கிறான்.

மணிமேகலையில் கதை மாந்தர்களின் சந்திப்புகள் அனைத்தும் தற்செயலானவை அல்ல; அவை ஊழ்வினையின் தொடர்ச்சி.

மணிமேகலை & உதயகுமரன்: முற்பிறப்பில் இலக்குமி மற்றும் இராகுலனாக இருந்தவர்கள். அந்தப் பழைய வினையால்தான் உதயகுமரன் துறவு பூண்ட மணிமேகலையைத் துரத்துகிறான்.

மணிமேகலா தெய்வம்: மணிமேகலைக்கு அவளது முற்பிறப்பை உணர்த்த மணிமேகலா தெய்வம் உதவுகிறது. "வினைப்பயன் என்பது நிழல் போலத் தொடரும்" என்பதைத் தெய்வம் வாயிலாக ஆசிரியர் உணர்த்துகிறார்.

வினைப்பயன் உருமாற்றம்.

ஊழ்வினை எவ்வாறு ஒருவரைத் துரத்தி வந்து தன் பலனை அனுபவிக்கச் செய்கிறது என்பதற்கு **உதயகுமரனின் மரணம்** ஒரு சிறந்த உதாரணம்.

மணிமேகலை காயசண்டிகை உருவத்தில் இருந்தபோது, அவளைத் பின்தொடர்ந்த உதயகுமரன், விஞ்சயன் காஞ்சனனால் கொல்லப்படுகிறான்.

இது அவன் முற்பிறப்பில் செய்த தீவினையின் பயனாகவே சீத்தலைச் சாத்தனாரால் சித்தரிக்கப்படுகிறது. 'வினைப்பயன் வந்தே தீரும்' என்பதை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.

அறவண அடிகள் காட்டும் நல்வினைப் பாதை.

காப்பியத்தின் இறுதியில் அறவண அடிகள் மணிமேகலைக்கு வினைத் தத்துவத்தைப் போதிக்கிறார்.

பன்னிரு நிதானங்கள்: பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு போன்றவை எவ்வாறு ஒரு சங்கிலித் தொடராக வினையால் அமைகின்றன என்பதை விளக்குகிறார்.

மணிமேகலைக்கு அறவண அடிகள் 'பவத்திறம் அறுக' என வாழ்த்தி, இப்பிறவித் துன்பத்திற்கான காரணங்களை விளக்கும்போது இந்தப் பன்னிரு நிதானங்களை உபதேசிக்கிறார். ஒரு செயல் எவ்வாறு அடுத்த செயலுக்குக் காரணமாகி, பிறவிச் சுழற்சியை உருவாக்குகிறது என்பதை இவை விளக்குகின்றன.

அந்தப் பன்னிரு நிதானங்கள் பின்வருமாறு:

1. பேதமை (Ignorance - Avidya)

அறியாமை அல்லது உண்மை அறிவில்லாமை. நல்வினை, தீவினை ஆகியவற்றின் விளைவுகளை அறியாமல் இருப்பதே அனைத்துத் துன்பங்களுக்கும் அடிப்படை.

2. செய்கை (Volitional Formations - Sankhara)

அறியாமையினால் ஒருவன் செய்யும் நல்வினை மற்றும் தீவினைகள். இவை மனப்பதிவுகளாக மாறி அடுத்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

3. உணர்வு (Consciousness - Vijnana)

முந்தைய செய்கைகளின் பயனாகக் கருவில் தோன்றும் சித்தம் அல்லது உணர்வு. இதுவே மறுபிறவியின் தொடக்கப் புள்ளி.

4. அருவரு (Name and Form - Nama-rupa)

உணர்வு உருவான பின் ஏற்படும் பெயரும் (மனம்) உருவமும் (உடல்). அதாவது, ஐம்பூதங்களால் ஆன உடலும், மனம் சார்ந்த செயல்பாடுகளும் உருவாவதைக் குறிக்கும்.

5. வாயில் (Six Sense Bases - Salayatana)

உடல் உருவான பின் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து புலன்களும், அவற்றுடன் மனமும் (ஆறு வாயில்கள்) தோன்றுதல்.

6. ஊறு (Contact - Phassa)

புலன் உறுப்புகள் அவற்றிற்குரிய பொருள்களோடு (ஒளி, ஒலி, சுவை போன்றவை) தொடர்பு கொள்ளுதல். உதாரணமாக, கண் ஒரு பொருளைப் பார்த்தல்.

7. நுகர்வு (Sensation/Feeling - Vedana)

புலன்களின் தொடர்பால் ஏற்படும் இன்ப, துன்ப அல்லது நடுநிலை உணர்வுகள்.

8. வேட்கை (Craving - Tanha)

நுகர்ச்சியினால் ஏற்படும் ஆசை. இன்பம் தரும் பொருள்களின் மீது பற்று கொள்வதும், துன்பம் தருவனவற்றை வெறுப்பதும் ஆகும்.

9. பற்று (Clinging - Upadana)

வேட்கை அதிகமானால் அது அப்பொருளின் மீது விடாப்பிடியான பற்றாக மாறுகிறது. "இது எனக்கு வேண்டும்" என்ற தீவிர எண்ணம்.

10. பவம் (Becoming - Bhava)

பற்றின் காரணமாக மீண்டும் பிறப்பதற்கான வினைச் சக்தியைச் சேர்த்தல். இதுவே அடுத்த பிறவிக்கு வித்திடுகிறது.

11. பிறப்பு (Birth - Jati)

சேகரிக்கப்பட்ட வினைகளின் பயனாக மீண்டும் ஒரு கருவில் உயிர் உருவாவது.

12. பிணி, மூப்பு, சாக்காடு (Decay and Death - Jara-marana)

பிறப்பு என்று ஒன்று உண்டானால், அதன் தொடர்ச்சியாக நோய் (பிணி), முதுமை (மூப்பு), மரணம் (சாக்காடு) மற்றும் கவலை, அழகை, துன்பம் ஆகியவை தவிர்க்க முடியாமல் வந்து சேரும்.

தீவினைகளைத் தவிர்த்து, நல்வினைகளைச் செய்வதன் மூலமே ஒருவன் பிறவிச் சுழற்சியில் (Samsara) இருந்து விடுபட முடியும் என்பது மணிமேகலையின் மையக் கருத்து.

ஊழ்வினையை வெல்லும் வழி.

விதியை மாற்ற முடியாது என்றாலும், நல்வினைகள் செய்வதன் மூலம் வினையின் தீவிரத்தைக் குறைக்கலாம் அல்லது பிறவித் தளையிலிருந்து விடுபடலாம்.

ஆபுத்திரன் வரலாறு: பசிப்பிணி போக்குவதே மிகச்சிறந்த நல்வினை என இக்காப்பியம் கூறுகிறது.

மணிமேகலையின் துறவு: தன் ஊழ்வினையை உணர்ந்த மணிமேகலை, உலகத் துன்பங்களைப் போக்கும் அறப்பணியில் ஈடுபட்டு, இறுதியில் பிறவிச் சுழற்சியை அறுக்கத் தலைப்படுகிறாள்

மணிமேகலை காப்பியம் விதியை நினைத்து வருந்துவதோடு நின்றுவிடாமல், அதை **அறச்செயல்களால் (Virtue)** வெல்ல முடியும் என்று காட்டுகிறது.

'பசிப்பிணி மருத்துவம்' (அன்னதானம்) செய்தல்.

புத்த தருமத்தைக் கடைபிடித்தல்.

தவக்கோலம் பூண்டு புலன் அடக்கம் பேணுதல்.

இதன் மூலம் மணிமேகலை தன் ஊழ்வினையைத் துறந்து, பிறவாப் பெருநிலையை (நிர்வாணம்) அடைய முயல்கிறாள்.

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள்.

ஊழ்வினை என்பது ஒரு தண்டனை அல்ல; அது ஒரு கற்றல் முறை.

இப்பிறவியின் துன்பங்களுக்கு யாரையும் சாடாமல், தன் வினையை உணர்ந்து நல்வழிப்பட வேண்டும் என்பதே காப்பியத்தின் நோக்கம்.

'அமுதசுரபி' என்பது வெறும் பாத்திரம் அல்ல; அது நல்வினையின் குறியீடு.

முடிவுரை.

சிலப்பதிகாரம் "ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்" என்று விதியின் வலிமையைக் கூறுகிறது. ஆனால் மணிமேகலை, அந்த ஊழ்வினை எதனால் ஏற்படுகிறது என்பதற்கான **காரண-காரியத் தொடர்பை (Cause and Effect)** விளக்கி, நல்வினை மூலம் அதை எவ்வாறு கடப்பது என்பதைக் கற்பிக்கிறது.

இந்த பன்னிரண்டும் ஒரு **சங்கிலித் தொடர்** போன்றவை. ஒன்று இருந்தால் மற்றொன்று தோன்றும்.

இதனை '**சார்புத் தோற்றம்**' என்பார்கள்.

மணிமேகலை காப்பியத்தின் நோக்கம், இந்தப் பன்னிரு நிதானங்களின் தொடர்ச்சியை அறுப்பதே ஆகும்.

குறிப்பாக, '**பேதமை**' (**அறியாமை**) நீங்கினால் ஒழிய இந்தப் பிறவிச் சுழற்சி நிற்காது. அதனால்தான் மணிமேகலை அறவண அடிகளிடம் தருமத்தை உபதேசமாகப் பெற்று, பிறவி அறுக்கும் தவத்தை மேற்கொள்கிறாள்.

இந்தத் தத்துவ விளக்கத்தின் மூலம் "துன்பத்தின் காரணம் என்ன?" மற்றும் "அதை எவ்வாறு நீக்குவது?" என்பதைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

துணை நூற்பட்டியல் (Bibliography)

- சாமிநாதையர், உ. வே. (பதிப்பாசிரியர்), *மணிமேகலை மூலமும் அரும்பத உரையும்*, தியாகராய விலாசம், சென்னை.
- வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., *பௌத்தமும் தமிழும்*, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
- பாலசுப்பிரமணியன், கு., *மணிமேகலை காட்டும் வாழ்வியல்*, தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- இராகவையங்கார், மு., *மணிமேகலை ஆராய்ச்சி*, பாரி நிலையம், சென்னை.

